

Bruxelles, 22 mai 2023
(OR. en)

9314/23

LIMITE

JAI 616
COPEN 152
DROIPEN 72
CODEC 857

**Dosar interinstituțional:
2022/0167 (COD)**

NOTĂ

Sursă:	Președinția
Destinatar:	Comitetul Reprezentanților Permanenți / Consiliul
Subiect:	Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind recuperarea și confiscarea activelor – Abordare generală

I. INTRODUCERE

1. La 25 mai 2022, Comisia a prezentat o propunere de directivă privind recuperarea și confiscarea activelor¹.
2. Propunerea a fost însoțită de o evaluare a impactului².
3. Raționamentul care a stat la baza prezentării propunerii era că trebuie actualizat cadrul juridic existent pentru a facilita eforturile de recuperare și confiscare a activelor în întreaga Uniune și pentru a asigura eficacitatea acestor eforturi.

¹ 9598/22.

² 9598/22 ADD 2.

4. Directiva vizează în special stabilirea unor norme minime privind urmărirea și identificarea, indisponibilizarea, confiscarea și gestionarea bunurilor în cadrul procedurilor în materie penală și consolidarea capacității autorităților competente de a-i priva pe infractori de produsele provenite din activități infracționale.

II. LUCRĂRI LA NIVELUL GRUPULUI DE LUCRU

5. În urma prezentării propunerii, Grupul de lucru pentru cooperare judiciară în materie penală (COPEN) și-a început examinarea în timpul președinției franceze a Consiliului, examinare care a fost apoi continuată în timpul președințiilor cehă și suedeză.
6. Propunerea s-a aflat, de asemenea, pe ordinea de zi a Consiliului (JAI) din decembrie 2022 și martie 2023.
7. Cele mai intense discuții din timpul președinției suedeze s-au axat pe articolele 16 și 23, care se referă la confiscarea averilor nejustificate și la căile de atac. Delegațiile au fost de acord cu fondul dispozițiilor în conformitate cu propunerea, dar au considerat că trebuie efectuate ajustări în raport cu sistemele juridice naționale și pentru a răspunde solicitărilor tehnice. Textul, astfel cum figurează în prezent în anexă, pare a fi un text de compromis echilibrat, care ține seama de interesele tuturor statelor membre.
8. În urma reuniunii grupului de lucru din 12 mai 2023 și pentru a confirma faptul că textul poate fi înaintat Coreperului în vederea pregătirii abordării generale a Consiliului, a fost organizată o procedură tacită informală cu privire la un text identic pe fond cu textul din anexa la prezenta notă. Procedura tacită informală s-a încheiat la 17 mai, la ora 17.00, fără obiecții din partea niciunei delegații.

III. CONCLUZIE

9. Având în vedere cele menționate anterior,

Comitetul Reprezentanților Permanenți este invitat

- să confirme acordul asupra textului propunerii de directivă, astfel cum figurează în anexa³ la prezenta notă și
- să recomande Consiliului să ajungă la o abordare generală cu privire la acest text;

Consiliul este invitat

- să ajungă la o abordare generală cu privire la text, astfel cum este cuprins în anexa la prezenta notă, care va constitui baza pentru negocierile cu Parlamentul European în cadrul procedurii legislative ordinare (articolul 294 din TFUE).

³ Modificările față de propunerea inițială sunt marcate prin **caractere aldine** sau [...].

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**privind recuperarea și confiscarea activelor**

[...]

întrucât:

- (1) Evaluarea amenințării pe care o reprezintă formele grave de criminalitate și criminalitatea organizată (SOCTA) efectuată de Europol în 2021 a evidențiat amenințarea tot mai mare reprezentată de criminalitatea organizată și de infiltrarea criminalității. Datorită veniturilor mari generate de criminalitatea organizată, care se ridică la cel puțin 139 de miliarde EUR în fiecare an și care sunt spălate într-o măsură tot mai mare prin intermediul unui sistem financiar paralel subteran, disponibilitatea unor astfel de produse provenite din săvârșirea de activități infracționale reprezintă o amenințare semnificativă la adresa integrității economiei și a societății, erodând statul de drept și drepturile fundamentale. Strategia UE de combatere a criminalității organizate 2021-2025⁴ vizează abordarea acestor provocări prin promovarea cooperării transfrontaliere, sprijinirea unor investigații eficiente împotriva rețelilor infracționale, eliminarea produselor provenite din săvârșirea de activități infracționale și adaptarea la era digitală a procesului de asigurare a respectării legii și a sistemului judiciar.

⁴ COM(2021) 170 final.

- (2) Câștigul financiar constituie principalul motiv care stă la baza criminalității organizate transfrontaliere, inclusiv a rețelelor infracționale cu grad ridicat de risc. Prin urmare, pentru a combate amenințarea gravă reprezentată de criminalitatea organizată, autoritățile competente ar trebui să dispună de mijloacele necesare pentru a urmări și a identifica, a indisponibiliza, a confisca și a gestiona în mod eficace instrumentele și produsele provenite din săvârșirea de infracțiuni, precum și bunurile care rezultă din astfel de activități.
- (3) Un sistem eficace de recuperare a activelor necesită urmărirea și identificarea rapidă a instrumentelor și a produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni, precum și a bunurilor suspectate a fi de origine infracțională. Aceste produse, instrumente și bunuri ar trebui indisponibilizate pentru a se preveni dispariția lor, iar, ulterior, la încheierea procedurilor penale, acestea ar trebui să fie confiscate. Un sistem eficace de recuperare a activelor necesită, totodată, gestionarea eficace a bunurilor indisponibilizate și confiscate pentru a le menține valoarea pentru stat sau pentru a le fi restituite victimelor **ori persoanelor juridice care au suferit prejudicii cauzate de o infracțiune.**

- (4) Cadrul juridic actual al Uniunii privind urmărirea și identificarea, indisponibilizarea, confiscarea și gestionarea produselor, a instrumentelor și a bunurilor, precum și privind birourile de recuperare a activelor este reprezentat de Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁵, de Decizia 2007/845/JAI a Consiliului⁶ și de Decizia-cadru 2005/212/JAI a Consiliului⁷. Comisia a evaluat Directiva 2014/42/UE și Decizia 2007/845/JAI a Consiliului, concluzionând că actualul cadru nu a atins pe deplin obiectivul de politică privind combaterea criminalității organizate prin recuperarea profiturilor aferente.

⁵ Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană (JO L 127, 29.4.2014, p. 39).

⁶ Decizia 2007/845/JAI a Consiliului din 6 decembrie 2007 privind cooperarea dintre oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre în domeniul urmăririi și identificării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile (JO L 332, 18.12.2007, p. 103).

⁷ Decizia-cadru 2005/212/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind confiscarea produselor, a instrumentelor și a bunurilor având legătură cu infracțiunea (JO L 68, 15.3.2005, p. 49).

- (5) Prin urmare, cadrul juridic existent ar trebui actualizat pentru a facilita eforturile de recuperare și confiscare a activelor în întreaga Uniune și pentru a asigura eficacitatea acestor eforturi. În acest scop, directiva ar trebui să stabilească norme minime privind urmărirea și identificarea, indisponibilizarea, confiscarea și gestionarea bunurilor în cadrul procedurilor în materie penală. În acest context, noțiunea de „proceduri în materie penală” este un concept autonom de drept al Uniunii, interpretat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în pofida jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului. [...] **Directiva nu aduce atingere procedurilor pe care statele membre le-ar putea utiliza pentru a indisponibiliza și confisca bunurile.** Este necesar să se consolideze capacitatea autorităților competente de a-i priva pe infractori de produsele provenite din activități infracționale. În acest scop, ar trebui stabilite norme pentru a consolida urmărirea și identificarea activelor, precum și capacitățile de indisponibilizare, pentru a îmbunătăți gestionarea bunurilor indisponibilizate și confiscate **până la înstrăinarea lor în temeiul unui ordin de confiscare definitiv**, pentru a perfecționa mijloacele de confiscare a instrumentelor și a produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni și a bunurilor obținute din activități infracționale ale organizațiilor criminale, precum și pentru a îmbunătăți eficiența generală a sistemului de recuperare a activelor.

- (6) [...]
- (7) [...]

- (8) Normele ar trebui să faciliteze cooperarea transfrontalieră, oferindu-le autorităților competente puterea și resursele necesare pentru a răspunde în mod rapid și eficace cererilor formulate de către autoritățile din alte state membre. Dispozițiile care stabilesc norme privind urmărirea și identificarea timpurie a activelor, măsurile urgente de indisponibilizare sau gestionarea eficientă contribuie la îmbunătățirea posibilităților de recuperare transfrontalieră a activelor. Având în vedere natura globală, în special a criminalității organizate, ar trebui consolidată și cooperarea cu țările terțe.

- (9) Date fiind caracterul poliinfracțional al organizațiilor criminale implicate într-o gamă largă de activități ilicite pe diferite piețe și cooperarea sistemică și orientată spre profit a acestora, o luptă eficace împotriva criminalității organizate necesită instituirea unor măsuri de indisponibilizare și de confiscare menite să acopere profiturile obținute din toate infracțiunile în care operează grupuri infracționale organizate. Printre aceste infracțiuni se numără domeniile criminalității enumerate la articolul 83 alineatul (1), inclusiv traficul ilicit de arme, muniții și substanțe explozive, astfel cum sunt definite în Protocolul împotriva fabricării și traficului ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adițional la Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, la care Uniunea este parte. Pe lângă infracțiunile enumerate la articolul 83 alineatul (1), domeniul de aplicare al directivei ar trebui să acopere, de asemenea, toate infracțiunile care sunt armonizate la nivelul UE, inclusiv fraudele împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene, având în vedere implicarea tot mai mare a grupurilor infracționale organizate în acest domeniu infracțional. Domeniul de aplicare al directivei ar trebui să includă și infracțiunile împotriva mediului, care reprezintă o activitate principală pentru grupurile infracționale organizate și care sunt adesea legate de spălarea banilor sau vizează deșeurile și reziduurile generate în contextul producerii și al traficului de droguri. Facilitarea intrării și șederii neautorizate constituie o activitate principală pentru grupurile infracționale organizate și este corelată, de regulă, cu traficul de persoane.

- (9a) Pe lângă infracțiunile enumerate la articolul 83 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și alte infracțiuni armonizate la nivelul UE, grupurile infracționale organizate obțin profituri considerabile din alte infracțiuni, cum ar fi contrafacerea și pirateria de produse, traficul ilicit de bunuri culturale, jafurile organizate sau armate, racketul și extorcarea de fonduri sau infracțiunile fiscale. Alte infracțiuni, cum ar fi omorurile sau răpirile, servesc nu numai ca sursă de venituri suplimentare în contextul asasinatelor la comandă sau al colectării răscumpărilor, ci și ca mijloc de exercitare a controlului asupra unei piețe ilicite și ca mecanism de intimidare a oponentilor. În plus, există infracțiuni precum falsificarea de documente administrative sau traficul de vehicule furate care nu numai că generează câștiguri financiare, ci permit și săvârșirea de alte infracțiuni de către grupurile infracționale organizate.

- (10) **Pe lângă simpla participare la o organizație criminală, astfel cum este definită la articolul 2 din Decizia-cadru 2008/841/JAI a Consiliului, [...]alte infracțiuni [...], astfel cum sunt definite în dreptul intern al statelor membre, ar trebui incluse în domeniul de aplicare al directivei, în măsura în care sunt săvârșite în cadrul unei organizații criminale, astfel cum este definită la articolul 1 din Decizia-cadru 2008/841/JAI a Consiliului, și sunt pasibile de o pedeapsă privativă de libertate cu o durată maximă de cel puțin patru ani. [...] Prezenta directivă nu obligă un stat membru să introducă sau să mențină vreo infracțiune.**

- (11) [Pentru a asigura punerea în aplicare eficace a măsurilor restrictive ale Uniunii, este necesar să se extindă domeniul de aplicare al directivei la **infrațiunile reglementate de Directiva Parlamentului European și a Consiliului privind definirea infrațiunilor și a sancțiunilor pentru încălcarea măsurilor restrictive ale Uniunii**].
- (12) În vederea includerii în domeniul de aplicare al directivei a bunurilor care ar putea fi transformate și transferate cu scopul de a disimula originea lor și în vederea asigurării unor definiții armonizate și clare în întreaga Uniune, bunurile care pot face obiectul indisponibilizării și al confiscării ar trebui definite în sens larg. Domeniul de aplicare al directivei ar trebui să acopere documentele sau instrumentele juridice care atestă un titlu sau un drept asupra unui bun care face obiectul indisponibilizării și al confiscării, inclusiv, de exemplu, instrumentele financiare sau documentele care pot da naștere unor creanțe și care se află, în mod normal, în posesia persoanei căreia i se aplică procedurile relevante, precum și trusturile. Prezenta directivă nu aduce atingere procedurilor naționale existente pentru păstrarea documentelor sau a instrumentelor juridice care atestă un titlu sau un drept asupra unui bun, întrucât acestea se aplică de către autoritățile naționale sau organismele publice competente în conformitate cu legislația națională. Definiția ar trebui să acopere toate formele de proprietate, inclusiv criptoactivele.

- (13) În vederea includerii în domeniul de aplicare al directivei a bunurilor care ar putea fi transformate și transferate cu scopul de a disimula originea lor și în vederea asigurării unor definiții armonizate și clare în întreaga Uniune, ar trebui să se prevadă o definiție amplă a produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni, care să includă produsele directe obținute din activități infracționale și toate beneficiile indirecte, inclusiv reinvestirea sau transformarea ulterioară a produselor directe, în concordanță cu definițiile din Regulamentul (UE) 2018/1805 al Parlamentului European și al Consiliului⁸. Astfel, aceste produse ar trebui să cuprindă orice tip de bunuri, inclusiv cele transformate sau convertite, integral sau parțial, în alte bunuri sau cele combinate cu un bun dobândit din surse legitime, până la valoarea estimată a produselor combinate. Ar trebui să includă și venitul sau alte beneficii derivate din produsele infracțiunii sau din bunurile în care au fost transformate, convertite sau cu care au fost combinate respectivele produse.

⁸ Regulamentul (UE) 2018/1805 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 privind recunoașterea reciprocă a ordinelor de indisponibilizare și de confiscare (JO L 303, 28.11.2018, p. 1).

- (14) Pentru a facilita cooperarea transfrontalieră, **dar fără a se limita la cazurile transfrontaliere**, urmărirea și identificarea bunurilor într-un stadiu incipient al unei anchete penale sunt esențiale pentru a asigura identificarea promptă a instrumentelor, a produselor sau a bunurilor care ar putea fi confiscate ulterior, inclusiv a bunurilor având legătură cu activități infracționale situate în alte jurisdicții. Pentru a se asigura că se acordă suficientă prioritate investigațiilor financiare în toate statele membre, astfel încât să se poată face față infracțiunilor de natură transfrontalieră, este necesar să li se solicite autorităților competente să lanseze urmărirea activelor din momentul în care există o suspiciune de activități infracționale care este probabil să genereze beneficii economice substanțiale, **cu excepția situației în care, într-un anumit caz, acest lucru nu este considerat adecvat având în vedere tipul de infracțiune și alte circumstanțe pertinente**. La punerea în aplicare a directivei, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a alege între a permite o evaluare de la caz la caz de către autoritățile competente și a stabili un prag al valorii legate de infracțiune. Statele membre vor organiza investigațiile privind urmărirea activelor în conformitate cu dreptul intern și pot stabili care autorități competente ar trebui să fie responsabile pentru efectuarea investigațiilor privind urmărirea activelor în fiecare caz. Birourile de recuperare a activelor ar trebui să fie în măsură să coordoneze și să sprijine investigațiile privind urmărirea activelor și cererile transfrontaliere de investigații privind urmărirea activelor, dacă este necesar.

[...]

- (15) Pentru a facilita acțiunile transfrontaliere, precum și sprijinul național, statele membre ar putea lua în considerare includerea în schema de personal a birourilor de recuperare a activelor a unor reprezentanți, în aceleași birouri sau în birouri separate, atât din partea autorităților de aplicare a legii, cât și a autorităților judiciare.
- (16) Având în vedere caracterul transnațional al fondurilor utilizate de grupurile infracționale organizate, statele membre ar trebui să facă rapid schimb de informații care pot conduce la identificarea instrumentelor și a produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni și a altor bunuri deținute sau controlate de infractori [...]. În acest scop, este necesar ca birourile de recuperare a activelor să fie împuternicite să urmărească și să identifice bunurile care ar putea fi confiscate ulterior, să se asigure că au acces la informațiile necesare în condiții clare și să stabilească norme privind schimbul rapid de informații între ele, în mod spontan sau la cerere. În cazurile urgente în care există riscul disipării bunurilor, ar trebui să se răspundă cererilor de informații cât mai curând posibil, și cel târziu în termen de 8 ore.
- Obligația birourilor de recuperare a activelor de a urmări și de a identifica instrumentele, produsele sau bunurile care ar putea face sau care fac obiectul unui ordin de indisponibilizare sau de confiscare emis de un alt stat membru are scopul de a facilita pregătirea sau executarea ordinelor de indisponibilizare din alte state membre, dar nu implică obligația de a recunoaște astfel de ordine în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1805.**

- (17) Pentru a realiza investigații eficace de urmărire a activelor și pentru a răspunde rapid cererilor transfrontaliere, birourile de recuperare a activelor ar trebui să aibă acces la informații, **în măsura în care este necesar pentru urmărirea și identificarea produselor, a instrumentelor și a bunurilor**, informații care să le permită să stabilească existența unor bunuri, dreptul de proprietate sau controlul asupra unor bunuri care pot face obiectul unui ordin de indisponibilizare sau de confiscare. Prin urmare, birourile de recuperare a activelor ar trebui să aibă acces la datele relevante [...]. **Ca regulă generală, statele membre ar trebui să fie obligate să ofere birourilor de recuperare a activelor acces rapid la categoriile relevante de date, fie prin acces direct și imediat la registre sau baze de date, fie prin alte mijloace, cum ar fi prin adresarea unei cereri către instituția care deține informațiile. Accesul și căutările sunt considerate a fi directe și imediate, printre altele, în cazul în care autoritățile naționale care gestionează un registru transmit cu promptitudine informațiile autorităților competente printr-un mecanism automatizat, cu condiția ca nicio instituție intermediară să nu poată influența datele solicitate sau informațiile care urmează a fi furnizate. În ceea ce privește anumite categorii de informații de obicei sensibile – datele fiscal-bugetare, datele naționale privind securitatea socială și informațiile privind asigurarea respectării legii – statele membre ar trebui să acorde birourilor de recuperare a activelor acces rapid la informații în conformitate cu dreptul intern și în măsura în care acest lucru este necesar pentru urmărirea și identificarea produselor, a instrumentelor și a bunurilor. Acestea ar trebui să poată acorda un astfel de acces pe baza unor cereri motivate pe care ar trebui să le poată refuza în anumite condiții. Astfel, statele membre pot ține seama de proporționalitate, de tipul de date sau de alte circumstanțe relevante. Se reamintește faptul că prezenta directivă stabilește norme minime și că statele membre, la nivel național, au posibilitatea de a oferi birourilor de recuperare a activelor acces la mai multe informații, cum ar fi datele privind ocuparea forței de muncă sau informațiile privind conturile bancare, de exemplu date privind soldul și tranzacțiile.**

Accesul la informații ar trebui să facă obiectul unor garanții specifice care să prevină utilizarea abuzivă a drepturilor de acces[...], **inclusiv al cerințelor privind înregistrarea în conformitate cu [...]** articolul 25 din Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului⁹. Accesul direct și imediat la aceste informații nu împiedică statele membre impună obligația de a prezenta garanții procedurale pentru a obține accesul la respectivele informații, astfel cum se prevede în legislația națională, ținând seama în mod corespunzător de necesitatea ca birourile de recuperare a activelor să poată răspunde rapid cererilor transfrontaliere. Punerea în aplicare a garanțiilor procedurale pentru accesul la bazele de date nu ar trebui să afecteze capacitatea birourilor de recuperare a activelor de a răspunde cererilor din partea altor state membre, în special în cazul cererilor urgente. Accesul la bazele de date și la registrele relevante în temeiul prezentei directive ar trebui să completeze accesul la informațiile privind conturile bancare în temeiul Directivei (UE) 2019/1153 a Parlamentului European și a Consiliului¹⁰ și la informațiile privind beneficiarii reali în temeiul Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului¹¹. **Prezenta directivă ar trebui, de asemenea, să fie considerată *lex specialis* în raport cu [Directiva privind schimbul de informații dintre autoritățile de aplicare a legii, PCC ...].**

-
- ⁹ Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89).
- ¹⁰ Directiva (UE) 2019/1153 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 de stabilire a normelor de facilitare a utilizării informațiilor financiare și de alt tip în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a anumitor infracțiuni și de abrogare a Deciziei 2000/642/JAI a Consiliului (JO L 186, 11.7.2019, p. 122).
- ¹¹ Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/843 (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

- (18) Pentru a garanta securitatea informațiilor partajate între birourile de recuperare a activelor, **toate birourile de recuperare a activelor ar trebui să poată accesa direct [...]** aplicația de rețea pentru schimbul securizat de informații (SIENA), gestionată de Europol în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului¹². [...] **Sistemul SIENA sau, după caz, alte canale securizate ar trebui să fie utilizate** pentru toate comunicările efectuate între birourile de recuperare a activelor în temeiul prezentei directive. **Poate fi oportun să se utilizeze un alt canal securizat de exemplu în cazul în care urgența solicitării necesită utilizarea temporară a unui alt canal de comunicare sau în cazul în care schimbul de informații necesită implicarea unor țări terțe sau a unor organizații internaționale ori există motive obiective pentru a crede că o astfel de implicare va fi necesară într-o etapă ulterioară. Trimiterea la sistemul SIENA ar trebui interpretată ca fiind valabilă și pentru succesorul acestuia, în cazul în care sistemul SIENA este înlocuit ulterior. [...]**
- (19) Indisponibilizarea și confiscarea în temeiul prezentei directive sunt concepte autonome, care nu ar trebui să împiedice statele membre să pună în aplicare prezenta directivă cu ajutorul unor instrumente care, în temeiul dreptului național, ar fi considerate drept sancțiuni sau alte tipuri de măsuri.

¹² Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului (JO L 135, 24.5.2016, p. 53).

- (20) Confiscarea conduce la depozitarea definitivă de bunurile respective. Totuși, conservarea bunurilor poate fi o condiție prealabilă pentru confiscare și este adesea crucială pentru executarea efectivă a unui ordin de confiscare. Bunurile sunt conservate printr-o măsură de indisponibilizare. Pentru a împiedica dispariția bunurilor [...], autoritățile competente din statele membre [...] ar trebui să fie împuternicite să ia măsuri imediate pentru asigurarea disponibilității acelor bunuri **până la emiterea unui ordin de indisponibilizare. Acest lucru este important, de exemplu, în contextul cooperării transfrontaliere.**
- (20a) **Măsura imediată este o măsură temporară urgentă de indisponibilizare, a cărei formă nu este definită de prezenta directivă. În conformitate cu dreptul intern, măsura imediată poate avea forma unui ordin. Dreptul intern poate prevedea ca, în urma validării sau aprobării sale de către o autoritate competentă, măsura imediată să se transforme într-un ordin de indisponibilizare sau să fie considerată un ordin de indisponibilizare. Dreptul intern poate limita valabilitatea temporară a măsurii imediate. În astfel de cazuri, dacă, până la expirarea acestei perioade, nici ordinul de indisponibilizare nu este emis, nici măsura imediată nu este validată sau aprobată de autoritatea competentă, lucru în urma căruia măsura imediată se transformă în ordin de indisponibilizare sau este considerată ordin de indisponibilizare, efectele măsurii imediate încetează, iar bunul indisponibilizat temporar ar trebui restituit.**
- (20b) **Prezenta directivă lasă la latitudinea statelor membre să stabilească care autorități competente ar trebui împuternicite să ia măsuri imediate. Statele membre pot permite birourilor de recuperare a activelor să ia măsuri imediate atunci când este necesar pentru a conserva bunurile pe care le-au urmărit și identificat în exercitarea sarcinilor lor. Acest lucru este important, de exemplu, în contextul cooperării transfrontaliere.**

- (21) Având în vedere [...] **ingerința în** dreptul de proprietate [...] **cauzată de** ordinele de indisponibilizare, astfel de măsuri provizorii nu ar trebui aplicate mai mult decât este necesar pentru a asigura disponibilitatea bunurilor în vederea unei eventuale confiscări ulterioare. Aceasta ar putea necesita un control al instanței naționale pentru a se asigura că scopul măsurilor de a împiedica dispariția bunurilor rămâne valabil.
- (22) Măsurile de indisponibilizare nu ar trebui să aducă atingere posibilității ca un anumit bun să fie considerat drept element de probă pe parcursul procedurilor, cu condiția ca, în final, bunul respectiv să fie pus la dispoziție în vederea executării efective a ordinului de confiscare. În contextul procedurilor penale, bunurile pot fi indisponibilizate și în vederea unei eventuale restituiri ulterioare sau pentru a garanta compensarea prejudiciilor cauzate de o infracțiune.
- (22a) **În cazul în care bunurile care urmează să fie indisponibilizate constau în entități care ar trebui să fie conservate în condiții de continuitate a activității, cum ar fi întreprinderile, ordinul de indisponibilizare poate include măsuri prin care să se restricționeze temporar exercitarea drepturilor cu privire la aceste bunuri de către persoanele care le dețin sau care le controlează, permițând totuși continuarea operațiunilor.**

- (23) Pe lângă măsurile de confiscare prin intermediul cărora autoritățile sunt abilitate să îi priveze pe infractori de produse sau instrumente [...], **sub rezerva** [...] unei condamnări definitive, este necesar să se permită confiscarea unor bunuri de valoare echivalentă cu respectivele produse sau instrumente astfel încât să se captureze bunuri de valoare echivalentă cu produsele și instrumentele unei infracțiuni, ori de câte ori este imposibilă **confiscarea** [...] respectivelor produse și instrumente. Statele membre au libertatea de a defini confiscarea bunurilor de valoare echivalentă ca măsură accesorie sau alternativă confiscării [...] **de produse și instrumente**, după caz, în conformitate cu dreptul național.
- (23a) **La punerea în aplicare a prezentei directive în ceea ce privește confiscarea bunurilor a căror valoare corespunde instrumentelor, dispozițiile relevante ar putea fi aplicabile dacă, având în vedere circumstanțele cazului, o astfel de măsură este proporțională, ținându-se seama în special de valoarea instrumentelor în chestiune. Statele membre pot avea de asemenea în vedere dacă și în ce măsură persoana condamnată este răspunzătoare pentru faptul că confiscarea instrumentelor a devenit imposibilă.**

- (24) Practica prin care o persoană suspectată sau acuzată transferă bunuri sau produse unei părți terțe în cunoștință de cauză, în vederea evitării confiscării, este comună și răspândită. Achiziționarea de către o parte terță se referă la situații în care, de exemplu, bunurile au fost dobândite, în mod direct sau indirect, de exemplu printr-un intermediar, de către partea terță de la o persoană suspectată sau acuzată, inclusiv atunci când infracțiunea a fost săvârșită în numele sau în beneficiul acestuia și când persoana acuzată nu deține bunuri care să poată fi confiscate. O astfel de confiscare ar trebui să fie posibilă **cel puțin** în cazurile în care s-a stabilit că părțile terțe știau sau ar fi trebuit să știe că scopul transferului sau al achiziționării era evitarea confiscării, pe baza unor elemente de fapt și circumstanțe concrete, inclusiv a faptului că transferul a avut loc în mod gratuit sau în schimbul unei sume de bani semnificativ mai reduse decât valoarea de piață a bunurilor. Normele privind confiscarea aplicată terților ar trebui să se extindă atât asupra persoanelor fizice, cât și a persoanelor juridice, fără a se aduce atingere dreptului părților terțe de a fi audiate, inclusiv dreptului de a invoca dreptul de proprietate asupra bunurilor în cauză. În orice caz, nu ar trebui să fie afectate drepturile terților de bună credință.

- (25) Organizațiile infracționale sunt implicate într-o gamă largă de activități infracționale. Pentru a combate în mod eficace activitățile de criminalitate organizată, ar putea exista situații în care să fie oportun ca o condamnare penală pentru o infracțiune susceptibilă de a genera beneficii economice să fie urmată de confiscarea nu numai a bunurilor care au legătură cu o infracțiune specifică, inclusiv a produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a instrumentelor folosite în acest scop, ci și a altor bunuri considerate de instanță drept produse derivate din activități infracționale. **O astfel de confiscare extinsă ar trebui să fie posibilă în cazul în care o instanță este convinsă că bunurile în cauză sunt rezultatul unor activități infracționale, neexistând însă cerința unei condamnări pentru astfel de activități infracționale. Activitățile infracționale relevante ar putea consta în orice tip de infracțiune. Nu trebuie dovedită fiecare infracțiune în parte, dar instanța trebuie să fie convinsă că bunurile în cauză provin din astfel de acțiuni infracționale. Statele membre pot prevedea, de exemplu, că este suficient ca instanța să evalueze pe baza probabilităților sau să poată prezuma în mod rezonabil că este semnificativ mai probabil ca bunurile în cauză să fi fost obținute în urma unor activități infracționale decât din alte activități. În acest context, instanța trebuie să analizeze circumstanțele specifice ale cazului, inclusiv faptele și probele disponibile, pe baza cărora ar putea fi luată o hotărâre privind confiscarea extinsă. Faptul că valoarea bunurilor unei persoane este disproporționată față de venitul legal al acesteia s-ar putea înscrie între acele fapte care conduc instanța la concluzia că bunurile provin din activități infracționale. Statele membre ar putea, de asemenea, să stabilească o cerință ca, pentru o anumită perioadă de timp, bunurile să poată fi considerate ca provenind din activități infracționale.**

- (26) Confiscarea ar trebui să fie posibilă și [...] atunci când nu este posibilă o condamnare definitivă din motive de boală, sustragere sau deces al persoanei suspectate sau acuzate [...]. Același lucru ar trebui să fie posibil în cazul în care **termenele de prescripție** [...] prevăzute în dreptul intern **pentru infracțiunile relevante** au expirat **după inițierea procedurilor penale** [...]. Confiscarea în astfel de cazuri ar trebui să fie permisă numai dacă **procedurile penale ar fi putut conduce la o condamnare penală definitivă în cazul în care nu ar fi existat circumstanțele de mai sus.** [...] Nu ar trebui să se aducă atingere dreptului inculpatului de a fi informat cu privire la procedură și de a fi reprezentat de către un avocat. **În cazurile de boală și de sustragere, existența unor proceduri *in absentia* în statele membre ar fi suficientă pentru respectarea obligației de a permite confiscarea menționate în prima teză.** În cazurile în care persoana suspectată sau acuzată s-a sustras, statele membre ar trebui să ia toate măsurile rezonabile și pot cere ca persoana în cauză să fie citată sau să i se aducă la cunoștință procedurile de confiscare. Statele membre sunt încurajate să permită confiscarea și în cazul în care o condamnare definitivă nu este posibilă deoarece persoana suspectată sau acuzată nu poate fi trasă la răspundere din cauza amnistiei acordate înainte de condamnarea definitivă, astfel cum se prevede în dreptul intern.

- (27) În scopul prezentei directive, termenul de boală ar trebui înțeles în sensul neputinței persoanei suspectate sau acuzate de a lua parte la procedurile penale pentru o perioadă mai îndelungată, având drept consecință faptul că aceste proceduri nu pot continua. **Cazurile în care boala duce doar la suspendarea temporară a procedurilor penale, care pot continua după o astfel de suspendare, nu sunt vizate.**

- (28) Dat fiind caracterul intrinsec opac al criminalității organizate, nu este întotdeauna posibil să se coreleze un bun provenit din activități infracționale cu o infracțiune specifică și nici să se confiște bunul respectiv. În astfel de situații, **ar trebui să fie posibilă confiscarea de bunuri [...] atunci când bunurile sunt identificate în contextul unei investigații legate de o infracțiune [...], iar instanța este convinsă că [...] bunurile provin din activități infracționale, cel puțin când aceste activități sunt de natură să genereze, direct sau indirect, beneficii economice substanțiale și sunt săvârșite [...] în cadrul unei organizații criminale. Statele membre ar trebui să permită confiscarea unor astfel de averi nejustificate atunci când investigația în care au fost identificate bunurile se referă la o infracțiune care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive și care este posibilă de o pedeapsă privativă de libertate cu o durată maximă de cel puțin patru ani.** Aceste condiții ar trebui să asigure faptul că procedura de confiscare a bunurilor care nu au legătură cu o infracțiune specifică pentru care proprietarul a fost condamnat se limitează la **bunuri care provin din activități infracționale [...]** care sunt grave prin natura lor [...]. **Statele membre ar trebui să poată limita confiscarea averilor nejustificate, prevăzând că o astfel de confiscare se efectuează numai în cazul în care nu sunt posibile alte forme de confiscare și, alternativ sau cumulativ, în cazul în care bunurile care urmează să fie confiscate au fost indisponibilizate în contextul unei investigații referitoare la o infracțiune săvârșită în cadrul unei organizații criminale. Confiscarea averilor nejustificate nu ar trebui să aducă atingere drepturilor terților de bună credință.**

(28-a) Chiar dacă nu ar trebui să fie o condiție prealabilă ca instanța națională să fie convinsă că a fost săvârșită o **anumită** infracțiune, **trebuie să existe suficiente fapte și circumstanțe pentru ca** instanța [...] să fie convinsă că bunurile în cauză provin din activități infracționale. **Activitățile infracționale relevante ar putea consta în orice tip de infracțiune. Nu trebuie dovedită fiecare infracțiune în parte, dar instanța trebuie să fie convinsă că bunurile în cauză provin din astfel de acțiuni infracționale. Statele membre pot prevedea, de exemplu, că este suficient ca instanța să evalueze pe baza probabilităților sau să poată prezuma în mod rezonabil că este semnificativ mai probabil ca bunurile în cauză să fi fost obținute în urma unor astfel de activități infracționale decât din alte activități.** Atunci când stabilesc dacă bunurile în cauză provin sau nu din activități infracționale, instanțele naționale ar trebui să ia în considerare toate circumstanțele relevante ale cazului, inclusiv **probele disponibile și faptele specifice, cum ar fi faptul că valoarea** bunurilor [...] este în mod substanțial disproporționată în raport cu venitul legal al **persoanei [...]. O altă circumstanță care ar putea fi luată în considerare este absența unei surse legale plauzibile a bunului, întrucât proveniența bunurilor dobândite legal poate fi demonstrată în mod normal. Legătura persoanei cu persoane asociate unei organizații criminale ar putea fi, de asemenea, relevantă. Evaluarea ar trebui efectuată de la caz la caz, în funcție de circumstanțele cazului. Mecanismul de confiscare a averilor nejustificate nu este destinat să fie utilizat atunci când, într-un anumit caz, aplicarea normelor prevăzute în directivă ar fi în mod evident nerezonabilă sau disproporționată. Statele membre ar putea, de asemenea, să stabilească o cerință ca, pentru o anumită perioadă de timp, bunurile să poată fi considerate ca provenind din astfel de activități infracționale. Statele membre ar trebui să se asigure că sunt respectate drepturile procedurale corespunzătoare ale persoanei afectate. [...]**

- (28-b) Standardul probei în ceea ce privește originea bunurilor pe care prezenta directivă îl stabilește în dispoziția privind confiscarea extinsă și în dispoziția privind confiscarea averilor nejustificate este, în principiu, același. În temeiul ambelor dispoziții, instanța trebuie să fie convinsă că bunurile provin din activități infracționale, neexistând însă cerința unei condamnări pentru astfel de activități infracționale. În timp ce dispoziția privind confiscarea extinsă este aplicabilă numai atunci când o persoană este condamnată pentru o infracțiune, caz în care bunurile care aparțin persoanei respective pot face obiectul unui ordin dacă instanța este convinsă că bunurile provin din activități infracționale, dispoziția privind confiscarea averilor nejustificate se aplică indiferent de rezultatul investigației în legătură cu o infracțiune care a declanșat aplicarea acesteia. Confiscarea averilor nejustificate ar trebui să fie posibilă atunci când procedurile sunt întrerupte, indiferent de motiv, precum și atunci când procedurile au ca rezultat o hotărâre judecătorească. În cazurile de condamnare, ar fi posibilă, în principiu, fie confiscarea extinsă, fie confiscarea averilor nejustificate. Directiva nu indică ce formă de confiscare ar trebui să prevaleze, dar statele membre pot face acest lucru. Ar trebui remarcat faptul că, atunci când infracțiunea este urmărită penal, ordinul de confiscare nu ar trebui să fie judecat neapărat împreună cu infracțiunea, statele membre putând permite, de asemenea, ca aspectul confiscării să fie separat de acuzațiile penale și să fie judecat în mod separat.**
- (28b) Atunci când stabilesc dacă o infracțiune sau anumite activități infracționale sunt susceptibile să genereze beneficii economice, statele membre pot lua în considerare toate circumstanțele relevante, inclusiv modul de operare, de exemplu dacă una dintre condițiile infracțiunii este să fi fost săvârșită în contextul criminalității organizate sau cu intenția de a genera profituri periodice din infracțiuni.**

- (28c) Urmărirea și identificarea bunurilor care urmează să fie indisponibilizate și confiscate ar trebui să fie posibile chiar și după o condamnare definitivă pentru o infracțiune sau în urma unor proceduri în aplicarea confiscării care nu se bazează pe o hotărâre de condamnare. Această obligație nu le împiedică pe statele membre să stabilească termene rezonabile după condamnarea definitivă sau hotărârea definitivă în cadrul procedurilor în aplicarea confiscării care nu se bazează pe o hotărâre de condamnare, după expirarea cărora urmărirea și identificarea nu ar mai fi posibile.**
- (28d) Statele membre ar trebui încurajate să împiedice dobândirea bunurilor în cursul înstrăinării acestora în urma unui ordin de confiscare obligatoriu de către persoanele condamnate în cadrul procedurilor penale în cadrul cărora bunurile au fost indisponibilizate.**

- (29) Pentru a se asigura că bunurile care fac sau pot face obiectul unui ordin de indisponibilizare sau de confiscare își păstrează valoarea economică, statele membre ar trebui să instituie măsuri eficace de gestionare. **Astfel de măsuri ar trebui să se aplice bunurilor indisponibilizate și bunurilor confiscate până la înstrăinarea acestora în temeiul unui ordin de confiscare definitiv. Măsurile nu ar trebui să se aplice după înstrăinarea bunurilor în temeiul unui ordin de confiscare definitiv, când statele membre pot prevedea norme pentru mecanisme aplicabile prin care bunurile, sau valoarea acestora, confiscate în beneficiul unui stat sau al unui alt buget public, pot fi utilizate pentru despăgubirea victimelor, în interes public sau în scopuri sociale ori în alte scopuri, după cum se definește în dreptul intern. Prezenta directivă nu armonizează mecanismele care decurg din înstrăinarea bunurilor în temeiul unui ordin de confiscare definitiv.**
- (29a) Atunci când natura bunurilor, inclusiv, de exemplu, valoarea lor sau necesitatea unor condiții de gestionare specifice sau a unor cunoștințe de specialitate impuse de natura lor o justifică, astfel de [...] măsuri ar trebui să includă [...] o evaluare a modului de [...] reducere la minimum a costurilor de gestionare și a modului de conservare a [...] valorii bunurilor, desfășurată în [...] etapa pregătirii ordinului de indisponibilizare sau, cel târziu, fără întârzieri nejustificate, după executarea ordinului de indisponibilizare [...]. Obiectivul evaluării este de a furniza autorităților competente considerațiile relevante care trebuie luate în considerare înainte, în timpul sau după adoptarea sau executarea ordinului de indisponibilizare. Statele membre pot adopta orientări cu privire la modul în care ar trebui efectuată o astfel de evaluare, ținând seama de circumstanțele bunurilor care urmează să fie indisponibilizate și asigurându-se că evaluarea nu va pune în pericol executarea la timp a ordinului de indisponibilizare.

- (30) În situațiile în care **se poate presupune în mod rezonabil că** bunurile indisponibilizate sunt perisabile, se depreciază rapid sau ale căror costuri de întreținere sunt disproporționate față de valoarea lor preconizată în momentul confiscării ori sunt prea dificil de administrat sau pot fi înlocuite cu ușurință, statele membre ar trebui să permită vânzarea bunurilor respective **înaintea unui ordin de confiscare definitiv. În conformitate cu dreptul intern, decizia privind vânzarea unui bun cu o natură specifică poate face obiectul unei aprobări prealabile din partea unei autorități naționale competente.** Înainte de a lua o astfel de decizie, **cu excepția cazurilor urgente, persoana afectată [...]** ar trebui să aibă dreptul de a **primi o notificare [...].** Statele membre ar trebui să prevadă **posibilitatea exercitării unei căi de atac împotriva unui ordin de vânzare ca măsură provizorie. Statele membre pot prevedea posibilitatea ca o astfel de cale de atac să aibă efect suspensiv, de exemplu atunci când este necesară pentru apărarea intereselor legitime ale persoanei afectate, în special în cazul în care există un risc de prejudiciu ireparabil. Statele membre pot face acest lucru, de exemplu, conferind căii de atac un efect suspensiv prin lege sau permițând instanței competente să suspende ordinul până la pronunțarea hotărârii asupra căii de atac. Statele membre [...] pot să ia în considerare posibilitatea de a-i imputa proprietarului sau beneficiarului real costurile de gestionare a bunurilor indisponibilizate, de exemplu ca alternativă la dispunerea unei vânzări ca măsură provizorie și în cazul unei condamnări definitive. [...]**

- (31) Statele membre ar trebui să înființeze **sau să desemneze una sau mai multe autorități competente care vor funcționa ca** birouri de gestionare a activelor cu scopul de a avea autorități specializate însărcinate cu gestionarea bunurilor indisponibilizate și confiscate, care să administreze în mod eficace bunurile indisponibilizate înainte de confiscare și să le mențină valoarea în așteptarea unei hotărâri definitive privind confiscarea **și a înstrăinării bunurilor în temeiul unei astfel de hotărâri**. Fără a aduce atingere structurilor administrative interne ale statelor membre, birourile de gestionare a activelor fie ar trebui să fie singura autoritate care gestionează bunurile indisponibilizate [...] și confiscate, fie ar trebui să ofere sprijin actorilor descentralizați în conformitate cu structurile naționale de gestionare și să sprijine autoritățile relevante la planificare [...]. **Prezenta directivă nu prevede natura juridică sau instituțională a birourilor de gestionare a activelor și nu aduce atingere sistemelor instituționale din statele membre, în care birourile de gestionare a activelor pot îndeplini, de asemenea, sarcini ale birourilor de recuperare a activelor sau în care anumite sarcini ale birourilor de gestionare a activelor pot fi externalizate.**
- (32) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („carta”) și de Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („CEDO”), astfel cum au fost interpretate de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Prezenta directivă ar trebui să fie pusă în aplicare în conformitate cu aceste drepturi și principii.

- (33) Ordinele de indisponibilizare și de confiscare afectează în mod substanțial drepturile persoanelor suspectate și acuzate și, în cazuri specifice, drepturile părților terțe **sau ale altor persoane** care nu sunt urmărite penal. Directiva ar trebui să prevadă garanții specifice și căi de atac pentru a garanta protecția drepturilor lor fundamentale în punerea în aplicare a prezentei directive, în concordanță cu dreptul la un proces echitabil, dreptul la o cale de atac eficientă și prezumția de nevinovăție, astfel cum sunt consacrate la articolele 47 și 48 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (34) Ordinele de indisponibilizare, de confiscare și de vânzare ca măsură provizorie ar trebui să îi fie comunicate fără întârzieri **nejustificate persoanei [...]** afectate. **Cu toate acestea, statele membre ar trebui să poată prevedea dreptul autorităților competente de a amâna comunicarea ordinelor de indisponibilizare persoanei afectate din motive legate de buna desfășurare a investigației.** Scopul comunicării ordinelor respective este, printre altele, de a-i permite persoanei afectate să le conteste [...]. Prin urmare, astfel de comunicări ar trebui, ca regulă generală, să indice motivul sau motivele care stau la baza ordinului în cauză. **În cazul în care persoana afectată sau locul în care se află persoana afectată nu sunt cunoscute sau în cazul în care comunicarea către fiecare dintre persoanele afectate ar presupune o sarcină disproporționată, comunicarea poate fi făcută prin intermediul unui anunț public.**

- (34a) **Persoana [...] afectată ar trebui să aibă posibilitatea efectivă de a contesta ordinele de indisponibilizare, de confiscare și de vânzare ca măsură provizorie. În cazul ordinelor de confiscare în care sunt reunite toate elementele infracțiunii, dar pentru care nu este posibilă o condamnare penală, inculpatul ar trebui să aibă posibilitatea de a fi audiat înainte de adoptarea ordinului, dacă este posibil. [...] În cazul ordinelor de confiscare emise în temeiul dispozițiilor privind confiscarea extinsă și confiscarea averilor nejustificate, circumstanțele care pot fi contestate de persoana afectată atunci când contestă ordinul de confiscare în fața unei instanțe ar trebui să includă, de asemenea, fapte specifice și probe disponibile pe baza cărora bunurile în cauză sunt considerate a fi bunuri care provin din activități infracționale.**
- (35) Atunci când pun în aplicare prezenta directivă și pentru a asigura proporționalitatea măsurilor de confiscare, statele membre **pot [...] să prevadă posibilitatea [...] de a nu [...] se dispune [...] confiscarea sau de a nu o executa** în măsura în care acest lucru ar fi disproporționat în raport cu infracțiunea **sau acuzația** în cauză. **Această posibilitate ar trebui să le permită autorităților competente să evalueze, de exemplu, în ce măsură confiscarea instrumentelor este proporțională.** În plus, statele membre **pot [...]** să prevadă posibilitatea ca, în circumstanțe excepționale, să nu se dispună **sau să nu se execute** confiscarea, în măsura în care, în conformitate cu dreptul național, acest lucru ar reprezenta o dificultate inutilă pentru persoana afectată, pe baza circumstanțelor respectivului caz individual, care ar trebui să fie hotărâtoare. Astfel de circumstanțe excepționale ar trebui să se limiteze la cazurile în care persoana în cauză s-ar afla într-o situație în care ar fi foarte dificil pentru persoana afectată să supraviețuiască, circumstanțele cazului individual respectiv trebuind să fie hotărâtoare.
- (35a) **Cu toate că statele membre sunt obligate să se asigure că persoanele ale căror bunuri sunt afectate de măsurile prevăzute în prezenta directivă au dreptul de a avea acces la un avocat pe toată durata procedurilor de indisponibilizare și de confiscare, prezenta directivă nu aduce atingere normelor aplicabile asistenței judiciare furnizate gratuit.**

- (36) Prezenta directivă ar trebui pusă în aplicare fără a se aduce atingere Directivei 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹³, Directivei 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁴, Directivei 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁵, Directivei 2013/48/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁶, **Directivei 2014/60/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁷**, Directivei (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului¹⁸, Directivei 2016/800/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁹ și Directivei (UE) 2016/1919 a Parlamentului European și a Consiliului²⁰.

¹³ Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale (JO L 280, 26.10.2010, p. 1).

¹⁴ Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale (JO L 142, 1.6.2012, p. 1).

¹⁵ Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului (JO L 315, 14.11.2012, p. 57).

¹⁶ Directiva 2013/48/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2013 privind dreptul de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale și al procedurilor privind mandatul european de arestare, precum și dreptul ca o persoană terță să fie informată în urma privării de libertate și dreptul de a comunica cu persoane terțe și cu autorități consulare în timpul privării de libertate (JO L 294, 6.11.2013, p. 1).

¹⁷ **Directiva 2014/60/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 (JO L 159, 28.5.2014, p. 1).**

¹⁸ Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale (JO L 65, 11.3.2016, p. 1).

¹⁹ Directiva (UE) 2016/800 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind garanțiile procedurale pentru copiii care sunt persoane suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale (JO L 132, 21.5.2016, p. 1).

²⁰ Directiva (UE) 2016/1919 a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2016 privind asistența juridică gratuită pentru persoanele suspectate și persoanele acuzate în cadrul procedurilor penale și pentru persoanele căutate în cadrul procedurilor privind mandatul european de arestare (JO L 297, 4.11.2016, p. 1).

- (37) Este deosebit de important să se asigure protecția datelor cu caracter personal, în conformitate cu dreptul Uniunii, în legătură cu prelucrarea datelor efectuată în temeiul prezentei directive. În acest scop, normele prezentei directive ar trebui aliniate la cele prevăzute în Directiva (UE) 2016/680. În special, ar trebui să se precizeze că orice date cu caracter personal care fac obiectul unui schimb între birourile de recuperare a activelor trebuie să se limiteze la categoriile de date enumerate în secțiunea B punctul 2 din anexa II la Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului. Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului se aplică prelucrării datelor cu caracter personal de către autoritățile competente, și anume de către birourile de recuperare a activelor, în sensul prezentei directive.
- (38) Este deosebit de important să fie asigurată protecția datelor cu caracter personal, în conformitate cu dreptul Uniunii, în legătură cu toate schimburile de informații efectuate în temeiul prezentei directive. În acest scop, în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în scopul prevenirii, al investigării, al depistării sau al urmăririi penale a infracțiunilor ori al executării pedepselor, normele privind protecția datelor, astfel cum sunt prevăzute în Directiva (UE) 2016/680, sunt aplicabile în legătură cu măsurile luate în temeiul prezentei directive. După caz, în special având în vedere prelucrarea datelor cu caracter personal de către birourile de gestionare a activelor în scopul gestionării bunurilor, se aplică normele privind protecția datelor prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului.

- (39) Un sistem de recuperare eficace necesită eforturi concertate din partea unei game largi de autorități: autoritățile de asigurare a respectării legii – inclusiv în domeniul vamal –, autoritățile fiscale și autoritățile de recuperare a impozitelor, în măsura în care acestea sunt competente în materie de recuperare a activelor, birourile de recuperare a activelor, autoritățile judiciare și autoritățile de gestionare a activelor, inclusiv birourile de gestionare a activelor. Pentru a asigura o acțiune coordonată a tuturor autorităților competente, este necesar să se stabilească o abordare mai strategică a recuperării activelor și să se promoveze o cooperare mai strânsă între autoritățile relevante, precum și să se obțină o imagine de ansamblu clară asupra rezultatelor procesului de recuperare a activelor. În acest scop, statele membre ar trebui să adopte și să revizuiască periodic o strategie națională privind recuperarea activelor, pentru a orienta acțiunile legate de investigațiile financiare, indisponibilizarea și confiscarea, gestionarea, precum și înstrăinarea finală a instrumentelor, a produselor sau a bunurilor relevante. **Statele membre pot decide cu privire la formatul adecvat al unei astfel de strategii, care poate ține seama de tradițiile lor constituționale în ceea ce privește separarea puterilor și a competențelor și poate fi concepută fie din perspectivă sectorială, fie ca parte integrantă dintr-un document strategic mai amplu. Fără a aduce atingere posibilității ca statele membre să prevadă adoptarea uneia sau mai multor strategii, conținutul în ansamblu al acestora ar trebui să cuprindă teritoriul întregului stat membru.** În plus, statele membre ar trebui să pună la dispoziția autorităților competente resursele necesare pentru ca acestea să își poată îndeplini sarcinile în mod eficace. Prin „autorități competente” ar trebui să se înțeleagă autoritățile responsabile cu îndeplinirea sarcinilor prevăzute în prezenta directivă și în conformitate cu structurile naționale.

- (40) Pentru a evalua eficacitatea și eficiența cadrului de recuperare, de gestionare și de confiscare a activelor, este necesar să se colecteze și să se publice un set **minim** comparabil de date statistice **adecvate** privind indisponibilizarea, gestionarea și confiscarea bunurilor. **Statele membre ar trebui să depună eforturi în vederea colectării de date pentru anumite statistici la nivel central, pentru a le trimite Comisiei. Aceasta presupune ca statele membre să depună eforturi rezonabile de a colecta datele respective. Acest lucru nu înseamnă, totuși, că statele membre au obligația de a colecta respectivele date în cazul în care există o sarcină administrativă disproporționată sau când există costuri ridicate pentru statul membru în cauză.**
- (41) [...]
- (42) [...] ²¹ [...]

²¹ [...]

- (43) Statele membre ar trebui să se asigure că birourile de gestionare a activelor și, după caz, birourile de recuperare a activelor, precum și alte autorități competente care îndeplinesc sarcini în temeiul prezentei directive dispun de instrumentele necesare pentru a garanta o gestionare eficientă a bunurilor indisponibilizate și confiscate. În acest scop, statele membre pot crea unul sau mai multe registre ale bunurilor indisponibilizate și confiscate în temeiul prezentei directive.

[...]

- (44) Activitatea grupurilor infracționale organizate nu este limitată de frontiere, aceste grupuri achiziționând tot mai multe bunuri în alte state membre decât cele în care sunt constituite, precum și în țări terțe. Având în vedere dimensiunea transnațională a criminalității organizate, cooperarea internațională este esențială pentru recuperarea profiturilor și pentru confiscarea activelor financiare care le permit infractorilor să își desfășoare activitatea. Prin urmare, statele membre ar trebui să se asigure că atât birourile de recuperare a activelor, cât și birourile de gestionare a activelor cooperează, **în cea mai mare măsură posibilă**, [...] cu omologii lor din țările terțe pentru a urmări, a identifica și a gestiona instrumentele și produsele sau bunurile care ar putea face sau care fac obiectul unui ordin de indisponibilizare sau de confiscare în cadrul procedurilor penale. **Statele membre ar trebui să utilizeze cadrele de cooperare existente și sunt încurajate, dar nu obligate, să dezvolte sau să adapteze acordurile bilaterale existente sau să adere la convențiile multilaterale existente sau, în cele din urmă, să instituie noi acorduri bilaterale atunci când nu există alte înțelegeri. Normele de protecție a datelor prevăzute în Directiva (UE) 2016/680 sunt aplicabile în legătură cu măsurile luate în acest sens.** [...]

- (45) Birourile de recuperare a activelor ar trebui, de asemenea, să coopereze îndeaproape cu organismele și agențiile UE, inclusiv cu Europol, cu Eurojust și cu Parchetul European, în conformitate cu mandatele lor respective, în măsura în care acest lucru este necesar pentru urmărirea și identificarea bunurilor în cadrul investigațiilor transfrontaliere sprijinite de Europol și de Eurojust sau în cadrul investigațiilor întreprinse de Parchetul European.
- Statele membre care participă la cooperarea consolidată în ceea ce privește instituirea EPPO ar trebui să se asigure că birourile lor de recuperare a activelor respectă obligațiile care le revin în temeiul Regulamentului (UE) 2017/1939 al Consiliului, inclusiv obligația de sesizare prevăzută la articolul 24 din regulamentul respectiv, și urmează instrucțiunile EPPO și iau măsurile de investigare care le-au fost atribuite de EPPO, în conformitate cu articolul 28 din regulamentul respectiv.**
- [...]

- (46) Pentru a se asigura că există o înțelegere comună și standarde minime pentru urmărirea și identificarea, precum și pentru indisponibilizarea, **confiscarea** și gestionarea activelor, prezenta directivă ar trebui să stabilească norme minime pentru măsurile relevante, precum și garanțiile aferente. Adoptarea unor norme minime nu împiedică statele membre să acorde competențe mai extinse birourilor de recuperare a activelor sau birourilor de gestionare a activelor ori să prevadă **norme mai cuprinzătoare privind indisponibilizarea și confiscarea, inclusiv, de exemplu, în privința normelor lor referitoare la probe sau în privința domeniului de aplicare al confiscării extinse sau al confiscării averilor nejustificate ori să prevadă garanții suplimentare în temeiul dreptului intern, de exemplu audierea persoanei afectate înainte ca o vânzare ca măsură provizorie să aibă loc**, cu condiția ca aceste măsuri și dispoziții naționale să nu submineze obiectivul prezentei directive.
- (47) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume facilitarea confiscării bunurilor în materie penală, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului avut în vedere.

- (48) Întrucât prezenta directivă prevede un set cuprinzător de norme, care s-ar suprapune cu instrumentele juridice deja existente, aceasta ar trebui să înlocuiască Acțiunea comună 98/699/JAI a Consiliului²², Decizia-cadru 2001/500/JAI a Consiliului²³, Decizia-cadru 2005/212/JAI, Decizia 2007/845/JAI și Directiva 2014/42/UE în ceea ce privește statele membre care au obligații în temeiul prezentei directive.
- (49) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
- (50) [În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Irlanda și-a notificat intenția de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentei directive.] [sau] [În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei directive, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.]

²² Acțiunea comună 98/699/JAI din 3 decembrie 1998 adoptată de Consiliu în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană privind spălarea banilor, identificarea, urmărirea, înghețarea sau sechestrarea și confiscarea instrumentelor și a produselor infracțiunii (JO L 333, 9.12.1998, p. 1).

²³ Decizia-cadru a Consiliului din 26 iunie 2001 privind spălarea banilor, identificarea, urmărirea, înghețarea, sechestrarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunii (JO L 182, 5.7.2001, p. 1).

- (51) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 din Regulamentul (UE) 2018/1725 și a emis un aviz la **19.7.2022**,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul

1. Prezenta directivă stabilește normele minime privind urmărirea și identificarea, indisponibilizarea, confiscarea și gestionarea bunurilor în cadrul procedurilor în materie penală. **Prezentele norme nu aduc atingere procedurilor pe care statele membre le-ar putea utiliza pentru a indisponibiliza și confisca bunurile în cauză. Prezenta directivă se aplică fără a aduce atingere măsurilor de indisponibilizare și de confiscare din cadrul procedurilor în materie civilă sau administrativă.**
2. [...]

Articolul 2

Domeniul de aplicare

1. Prezenta directivă se aplică [...] infracțiunilor **reglementate de:**
 - (a) [...] Decizia-cadru 2008/841/JAI a Consiliului **din 24 octombrie 2008 privind lupta împotriva crimei organizate²⁴**;
 - (b) [...] Directiva (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului **din 15 martie 2017 privind combaterea terorismului și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/475/JAI a Consiliului și de modificare a Deciziei 2005/671/JAI a Consiliului²⁵**;
 - (c) [...] Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului **din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului²⁶**;

²⁴ [...]JO L 300, 11.11.2008, p. 42[...].

²⁵ [...]JO L 88, 31.3.2017, p. 6[...].

²⁶ [...]JO L 101, 15.4.2011, p. 1[...].

- (d) [...] Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului **din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile și de înlocuire a Deciziei-cadru 2004/68/JAI a Consiliului**²⁷;
- (e) [...] Decizia-cadru 2004/757/JAI a Consiliului **din 25 octombrie 2004 de stabilire a dispozițiilor minime privind elementele constitutive ale infracțiunilor și sancțiunile aplicabile în domeniul traficului ilicit de droguri**²⁸;
- (f) [...] Convenția privind lupta împotriva corupției care implică funcționari ai Comunităților Europene sau funcționari ai statelor membre ale Uniunii Europene, elaborată în temeiul articolului K.3 alineatul (2) litera (c) din Tratatul privind Uniunea Europeană²⁹, și [...] Decizia-cadru 2003/568/JAI a Consiliului **din 22 iulie 2003 privind combaterea corupției în sectorul privat**³⁰;

²⁷ [...]JO L 335, 17.12.2011, p. 1[...].

²⁸ [...]JO L 335, 11.11.2004, p. 8[...].

²⁹ JO C 195, 25.6.1997, p. 1.

³⁰ [...]JO L 192, 31.7.2003, p. 54[...].

- (g) [...] Directiva (UE) 2018/1673 a Parlamentului European și a Consiliului **din 23 octombrie 2018 privind combaterea prin măsuri de drept penal a spălării banilor**³¹;
- (h) [...] Directiva (UE) 2019/713 a Parlamentului European și a Consiliului **din 17 aprilie 2019 privind combaterea fraudelor și a contrafacerii în legătură cu mijloacele de plată fără numerar și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/413/JAI a Consiliului**³²;
- (i) [...] Directiva 2014/62/UE a Parlamentului European și a Consiliului **din 15 mai 2014 privind protecția prin măsuri de drept penal a monedei euro și a altor monede împotriva falsificării**³³;
- (j) [...] Directiva 2013/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului **din 12 august 2013 privind atacurile împotriva sistemelor informatice și de înlocuire a Deciziei-cadru 2005/222/JAI a Consiliului**³⁴;

³¹ [...]JO L 284, 12.11.2018, p. 22[...].

³² [...]JO L 123, 10.5.2019, p. 18[...].

³³ [...]JO L 151, 21.5.2014, p. 1[...].

³⁴ [...]JO L 218, 14.8.2013, p. 8[...].

- (k) [...] Protocolul împotriva fabricării și traficului ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adițional la Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate³⁵;
- (l) [...] Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului **din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal**³⁶;

³⁵ JO L 89, 25.3.2014, p. 7.

³⁶ [...]JO L 198, 28.7.2017, p. 29[...].

- (m) [...] Directiva 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului **din 19 noiembrie 2008 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal**³⁷ și [...] Directiva 2005/35/CE, astfel cum a fost modificată de Directiva 2009/123/CE a **Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de modificare a Directivei 2005/35/CE privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni în caz de încălcare**³⁸;
- (n) [...] Decizia-cadru 2002/946/JAI a Consiliului **privind consolidarea cadrului penal pentru a preveni facilitarea intrării, tranzitului și șederii neautorizate**³⁹ și Directiva 2002/90/CE a Consiliului **de definire a facilitării intrării, tranzitului și șederii neautorizate**⁴⁰;
- (o) **Directiva 2014/57/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind sancțiunile penale pentru abuzul de piață (Directiva privind abuzul de piață)**⁴¹;
- (p) **Directiva [x] a Parlamentului European și a Consiliului privind definirea infracțiunilor și a sancțiunilor pentru încălcarea măsurilor restrictive ale Uniunii.**

³⁷ [...]JO L 328, 6.12.2008, p. 28[...]. Trimiterea la directivele din 2008 și 2009 va fi înlocuită cu o trimitere la Directiva privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal, care nu a fost încă adoptată, dacă directiva respectivă va fi adoptată înainte de finalizarea textului actual.

³⁸ [...]JO L 280, 27.10.2009, p. 52[...].

³⁹ [...]JO L 328, 5.12.2002, p. 1[...].

⁴⁰ [...]JO L 328, 5.12.2002, p. 17[...].

⁴¹ **JO L 173, 12.6.2014, p. 179.**

- (2) Prezenta directivă se aplică [...] infracțiunilor, **atunci când infracțiunea este [...] săvârșită în cadrul unei organizații criminale, astfel cum este definită în Decizia-cadru 2008/841/JAI a Consiliului, și este pasibilă de o pedeapsă privativă de libertate cu o durată maximă de cel puțin patru ani.**[...]

[...]

- (3) [...]

- (4) Prezenta directivă se aplică oricăror alte infracțiuni prevăzute în alte acte juridice ale Uniunii, în cazul în care actele respective prevăd în mod expres că prezenta directivă se aplică infracțiunilor definite în acestea.
- (5) Dispozițiile privind urmărirea și identificarea instrumentelor și a produselor sau a bunurilor prevăzute în capitolul II se aplică tuturor infracțiunilor, astfel cum sunt definite în dreptul intern, care se pedepsesc cu privarea de libertate sau cu o măsură de siguranță privativă de libertate de cel puțin un an.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „produse” înseamnă orice avantaj economic obținut direct sau indirect din săvârșirea unei infracțiuni, constând în orice tip de bun și incluzând orice reinvestire sau transformare ulterioară a produselor directe, precum și orice beneficiu de valoare;
2. „bunuri” înseamnă bunuri de orice fel, corporale sau necorporale, mobile sau imobile, precum și actele sau instrumentele juridice care dovedesc un titlu sau un drept asupra acestor bunuri;
3. „instrumente” înseamnă orice bun utilizat sau destinat a fi utilizat, în orice mod, total sau parțial, la comiterea unei infracțiuni;
4. „urmărire și identificare” înseamnă orice investigație efectuată de autoritățile competente pentru a determina instrumentele, produsele sau bunurile care pot fi derivate din activități infracționale;
5. „indisponibilizare” înseamnă interzicerea temporară a transferului, a distrugerii, a transformării, a înstrăinării, a deplasării bunurilor sau asumarea temporară a custodiei ori a controlului asupra bunurilor;
6. „confiscare” înseamnă o deposedare definitivă de bunuri dispusă de o **autoritate judiciară** [...] în legătură cu o infracțiune **sau cu o activitate infracțională**;

7. [...]
8. „organizație criminală” înseamnă o organizație criminală, astfel cum este definită la articolul 1 din Decizia-cadru 2008/841/JAI a Consiliului;
9. „victimă” înseamnă o victimă, astfel cum este definită la articolul 2 [...] din Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului [...] ⁴²[...];
10. [...] ⁴³[...]
11. [...]
12. [...]

⁴² Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului.

⁴³ [...]

CAPITOLUL II

URMĂRIREA ȘI IDENTIFICAREA

Articolul 4

Investigații privind urmărirea activelor

- (1) Pentru a facilita cooperarea transfrontalieră, statele membre iau măsuri pentru a permite urmărirea și identificarea rapidă a instrumentelor și a produselor sau a bunurilor care ar putea face sau care fac obiectul unui ordin de indisponibilizare sau de confiscare în cursul [...] procedurilor **în materie penală**.
- (2) Autoritățile competente efectuează imediat investigații privind urmărirea activelor în temeiul alineatului (1) atunci când [...] se inițiază o investigație în legătură cu o infracțiune care este probabil să genereze beneficii economice substanțiale, **cu excepția situației în care acest lucru nu este considerat adecvat având în vedere tipul de infracțiune și circumstanțele cazului respectiv** [...].

Articolul 5

Birourile de recuperare a activelor

- (1) Fiecare stat membru înființează cel puțin un birou de recuperare a activelor pentru a facilita cooperarea transfrontalieră în ceea ce privește investigațiile având ca obiect urmărirea activelor.
- (2) Birourile de recuperare a activelor au următoarele sarcini:
 - (a) urmărirea și identificarea instrumentelor, a produselor sau a bunurilor de fiecare dată când acest lucru este necesar pentru a sprijini alte autorități naționale competente responsabile cu investigațiile privind urmărirea activelor în temeiul articolului 4;

- (b) urmărirea și identificarea instrumentelor, a produselor sau a bunurilor care ar putea face sau care fac obiectul unui ordin de indisponibilizare sau de confiscare emis de un alt stat membru;
- (c) cooperarea și schimbul de informații cu birourile de recuperare a activelor din alte state membre în ceea ce privește urmărirea și identificarea instrumentelor și a produselor sau a bunurilor care ar putea face sau care fac obiectul unui ordin de indisponibilizare sau de confiscare.[...]
- (d) [...]
- (3) [...]
- (4) [...]

Articolul 6

Accesul la informații

- (1) În scopul îndeplinirii sarcinilor menționate la articolul 5, statele membre se asigură că birourile de recuperare a activelor au acces imediat și direct la următoarele informații, în măsura în care **acestea** [...] sunt necesare pentru urmărirea și identificarea produselor, a instrumentelor și a bunurilor **și cu condiția ca informațiile să fie stocate în baze de date sau registre centralizate sau interconectate deținute de autorități publice:**

[...]

[...] (a) registre ale bunurilor imobile sau sisteme electronice de extragere a datelor și registre funciare și cadastrale de la nivel național;

[...] (b) registre naționale de evidență a cetățeniei și a populației în ceea ce privește persoanele fizice;

[...] (c) registre naționale de autovehicule, aeronave și ambarcațiuni;

[...] (d) **registre comerciale [...], inclusiv registrele comerțului și ale societăților.[...]**

[...]

[...]

(2) În cazul în care informațiile menționate la alineatul (1) nu sunt stocate în baze de date sau registre **centralizate sau interconectate**, statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că birourile de recuperare a activelor pot obține rapid informațiile respective **de la instituțiile relevante** prin alte mijloace.

(2a) În plus față de informațiile menționate la alineatele (1) și (2) și în scopul îndeplinirii sarcinilor menționate la articolul 5, statele membre acordă birourilor de recuperare a activelor acces rapid la următoarele informații, în conformitate cu dreptul intern, în măsura în care acest lucru este necesar pentru urmărirea și identificarea produselor, a instrumentelor și a bunurilor:

(a) date fiscal-bugetare, inclusiv date deținute de autoritățile fiscale;

(b) date naționale privind securitatea socială;

- (c) informații relevante deținute de autoritățile competente pentru prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor.
- (2b) Statele membre pot decide să acorde accesul în temeiul alineatului (2a) pe baza unor cereri motivate. Cererea de obținere a unor astfel de informații poate fi refuzată, în special, dacă, de exemplu, furnizarea informațiilor respective ar avea un impact negativ asupra unei anchete în curs, dacă ar fi disproporționată față de interesele legitime ale unei persoane fizice sau juridice în raport cu scopurile pentru care a fost solicitat accesul sau dacă ar include informații furnizate de un alt stat membru sau de o țară terță.
- (3) Accesul direct și imediat la informațiile menționate la alineatul (1) nu aduce atingere garanțiilor procedurale stabilite în dreptul intern.

Articolul 7

Condiții pentru accesul la informații al birourilor de recuperare a activelor

- (1) [...]Informațiile în temeiul articolului 6 **sunt [...] accesate numai în scopul îndeplinirii sarcinilor menționate la articolul 5** și numai atunci când este necesar, în funcție de fiecare caz în parte, de către personalul special desemnat și autorizat să acceseze informațiile menționate la articolul 6.
- (2) Statele membre se asigură că personalul birourilor de recuperare a activelor respectă normele privind confidențialitatea și secretul profesional, astfel cum se prevede în legislația națională aplicabilă. Statele membre se asigură, de asemenea, că personalul birourilor de recuperare a activelor dispune de competențele și de abilitățile specializate necesare pentru a-și îndeplini rolurile în mod eficace.
- (3) Statele membre se asigură că sunt instituite măsuri tehnice și organizatorice adecvate pentru a garanta **un nivel de securitate corespunzător riscului prelucrării datelor [...]**, astfel încât birourile de recuperare a activelor să aibă acces la informațiile menționate la articolul 6 și să efectueze căutări în acestea.

Articolul 8

Monitorizarea accesului și a căutărilor efectuate de birourile de recuperare a activelor

- (1) [...] **Statele membre se asigură că** [...] activitățile de acces și de căutare desfășurate de birourile de recuperare a activelor în **temeiul** [...] prezentei directive **se înregistrează în conformitate cu articolul 25 din Directiva 2016/680.** [...]

[...]

Schimbul de informații

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că birourile lor de recuperare a activelor furnizează, la cererea unui birou de recuperare a activelor dintr-un alt stat membru, toate informațiile care îi sunt necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale în temeiul articolului 5 **și la care are acces biroul de recuperare a activelor solicitat**. Categoriile de date cu caracter personal care pot fi furnizate sunt cele enumerate în secțiunea B punctul 2 din anexa II la Regulamentul (UE) 2016/794, **cu excepția informațiilor de identificare criminalistică menționate în secțiunea B punctul 2 litera (c) subpunctul (v)**.

Orice date cu caracter personal care urmează să fie furnizate se stabilesc de la caz la caz, în funcție de ceea ce este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor prevăzute la articolul 5, **și în conformitate cu Directiva 2016/680**.

2. Atunci când formulează o cerere în temeiul alineatului (1), biroul de recuperare a activelor solicitant precizează cât mai exact posibil următoarele:
 - (a) obiectul cererii;
 - (b) motivele cererii, inclusiv relevanța informațiilor solicitate pentru urmărirea și identificarea bunurilor;
 - (c) natura procedurilor;
 - (d) tipul de infracțiune pentru care se face cererea;
 - (e) legătura dintre procedură și statul membru solicitat;
 - (f) detalii privind bunurile vizate sau căutate, cum ar fi conturi bancare, bunuri imobile, vehicule, nave, aeronave, societăți și alte elemente cu valoare ridicată;

- (g) și/sau, **dacă sunt necesare în scopuri de identificare și dacă sunt disponibile, detalii privind** persoanele fizice sau juridice prezumate a fi implicate, cum ar fi numele, **numărul național de identificare sau numărul de securitate socială**, adresa, data și locul nașterii, data înregistrării, acționarii, sediul central;
- (h) dacă este cazul, motivele care stau la baza caracterului urgent al cererii.
3. Statele membre iau măsurile necesare pentru a permite birourilor lor de recuperare a activelor să facă schimb de informații cu birourile de recuperare a activelor din alte state membre, fără o cerere în acest sens, ori de câte ori au cunoștință de informații privind instrumentele, produsele sau bunurile pe care le consideră necesare pentru îndeplinirea sarcinilor birourilor de recuperare a activelor în temeiul articolului 5. Atunci când furnizează astfel de informații, birourile de recuperare a activelor prezintă motivele pentru care informațiile ce fac obiectul schimbului sunt considerate necesare.
- (4) [...] **Cu excepția cazului în care se specifică altfel de către biroul de recuperare a activelor care furnizează informațiile în temeiul alineatului (1) sau (2), biroul de recuperare a activelor care primește informațiile are dreptul de a prezenta respectivelor informații** [...] ca probe în fața unei instanțe naționale sau a unei autorități competente a unui stat membru, în conformitate cu procedurile din dreptul intern.
- (5) Statele membre se asigură că birourile de recuperare a activelor au acces direct la SIENA și utilizează **câmpurile specifice destinate birourilor de recuperare a activelor din sistemul SIENA care corespund informațiilor solicitate în temeiul alineatului (2) sau, după caz, alte canale securizate** pentru schimbul de informații în temeiul prezentului articol.
- (6) Birourile de recuperare a activelor pot refuza să furnizeze informații biroului de recuperare a activelor solicitant în cazul în care există motive concrete pentru a presupune că furnizarea de informații:
- (a) ar aduce atingere intereselor vitale ale statului membru solicitat în materie de siguranță națională;

- (b) ar pune în pericol o anchetă în curs sau o operațiune de colectare de informații în materie penală sau ar reprezenta o amenințare iminentă la adresa vieții sau a integrității fizice a unei persoane; [...]
- (c) **ar fi în mod clar disproporționată sau fără relevanță în raport cu scopurile pentru care a fost solicitată.**
- (7) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că refuzul de a furniza informații este motivat. Un astfel de refuz afectează numai partea din informațiile solicitate la care se referă motivele prevăzute la alineatul (6) și, după caz, nu aduce atingere obligației de a furniza celelalte părți ale informațiilor în conformitate cu prezenta directivă.

Articolul 10

Termenele-limită pentru furnizarea de informații

- (1) Statele membre se asigură că birourile de recuperare a activelor răspund cererilor de informații în temeiul articolului 9 alineatul (1) cât mai curând posibil și, în orice caz, în termen de:
- (a) **14 [...]** zile calendaristice, în cazul tuturor cererilor care nu sunt urgente;
- (b) opt ore, pentru cererile urgente referitoare la informațiile menționate la articolul 6 [...] care sunt stocate în baze de date și registre **la care au acces direct;**[...]
- (c) **trei zile calendaristice, pentru cererile urgente referitoare la informații la care nu au acces direct.**

- (2) În cazul în care informațiile solicitate în temeiul alineatului (1)[...] impun o sarcină disproporționată, biroul de recuperare a activelor care primește cererea poate amâna furnizarea informațiilor. În acest caz, biroul de recuperare a activelor solicitat informează imediat biroul de recuperare a activelor solicitant cu privire la această amânare și furnizează informațiile solicitate cât mai curând posibil și, în orice caz, în termen de trei zile de la termenul-limită inițial stabilit în temeiul alineatului (1).
- (2a) **Pentru a respecta termenul prevăzut la alineatul (1) litera (b), statele membre pot delega autoritatea de a răspunde altor funcții, cum ar fi punctul de contact unic în temeiul Directivei 202xx/xx [Directiva privind schimbul de informații dintre autoritățile de aplicare a legii].**
- (3) **Termenele prevăzute la alineatul (1) încep să curgă din momentul în care cererea de informații a fost primită.**

CAPITOLUL III

INDISPONIBILIZAREA ȘI CONFISCAREA

Articolul 11

Indisponibilizarea

- (1) Statele membre iau măsurile care se impun pentru a permite indisponibilizarea bunurilor necesare astfel încât să se asigure o eventuală confiscare a bunurilor [...] **de către autoritățile competente în temeiul articolelor 12-16. [...] Măsurile de indisponibilizare constau în ordine de indisponibilizare și în măsuri imediate.**

- (2) [...] **Măsurile imediate sunt** luate atunci când acest lucru este necesar pentru conservarea bunurilor **până la emiterea unui ordin de indisponibilizare. Statele membre pot limita valabilitatea temporară a măsurilor imediate.**
- (3) Statele membre **pot** [...] permite birourilor de recuperare a activelor **să ia măsuri imediate atunci când este necesar pentru a conserva bunurile pe care le-au urmărit și identificat în exercitarea sarcinilor lor în temeiul articolului 5 [...].**
- (4) [...]
- (5) Statele membre se asigură că **măsurile** de indisponibilizare [...] sunt **luate** [...] de o autoritate competentă și **că motivele care stau la baza acestora sunt enunțate în decizia relevantă sau sunt înregistrate în dosarul aferent cazului dacă măsura de indisponibilizare nu se dispune în scris [...].**
- (6) Ordinul de indisponibilizare a bunurilor [...] rămâne în vigoare numai atât timp cât este necesar pentru conservarea bunurilor în vederea unei eventuale confiscări ulterioare. Bunurile indisponibilizate care nu sunt confiscate ulterior **se deblochează** [...] fără întârzieri **nejustificate.** Condițiile sau normele procedurale în temeiul cărora se **deblochează** bunurile respective [...] se stabilesc în legislația națională.
- (7) [...]

Articolul 12

Confiscarea

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a permite confiscarea, totală sau parțială, a instrumentelor și a produselor provenite din săvârșirea unei infracțiuni **care face obiectul** [...] unei hotărâri definitive de condamnare, care poate fi pronunțată și în cadrul unor proceduri *in absentia*.
- (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a permite confiscarea bunurilor a căror valoare corespunde instrumentelor sau produselor provenite din săvârșirea unei infracțiuni **care face obiectul** [...] unei hotărâri definitive de condamnare, care poate fi pronunțată și în cadrul unor proceduri *in absentia*. **O astfel de confiscare poate constitui o măsură accesorie sau alternativă confiscării în temeiul alineatului (1).**

Articolul 13

Confiscarea aplicată terților

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a permite confiscarea produselor sau a altor bunuri a căror valoare corespunde produselor care, în mod direct sau indirect, au fost transferate de către o persoană suspectată sau acuzată unor părți terțe sau care au fost achiziționate de către părți terțe de la o persoană suspectată sau acuzată.

Confiscarea acestor produse sau a altor bunuri ar trebui să fie posibilă **cel puțin** în cazurile în care s-a stabilit că respectivele părți terțe știau sau ar fi trebuit să știe că scopul transferului sau al achiziționării era evitarea confiscării, pe baza unor elemente de fapt și a unor circumstanțe concrete, inclusiv a faptului că transferul a avut loc în mod gratuit sau în schimbul unei sume de bani cu mult mai reduse decât valoarea de piață a bunurilor.

2. Alineatul (1) nu aduce atingere drepturilor terților de bună credință.

Articolul 14

Confiscarea extinsă

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a permite confiscarea, totală sau parțială, a bunurilor aparținând unei persoane condamnate pentru o infracțiune, în cazul în care **infracțiunea săvârșită** [...] este de natură să genereze, direct sau indirect, beneficii economice și în cazul în care instanța națională este convinsă că bunurile provin din activități infracționale.
- (2) Pentru a stabili dacă bunurile respective provin din activități infracționale, se ține seama de toate circumstanțele cauzei, inclusiv de faptele specifice și de probele disponibile, cum ar fi faptul că valoarea bunurilor este disproporționată în raport cu venitul legal al persoanei condamnate.
- (3) **În sensul prezentului articol, noțiunea de „infracțiune” include cel puțin infracțiunile enumerate la articolul 2 alineatele (1)-(4) atunci când sunt pasibile de o pedeapsă privativă de libertate cu o durată maximă de cel puțin patru ani.**

Articolul 15

Confiscarea care nu se bazează pe o hotărâre de condamnare

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a permite, în condițiile prevăzute la alineatul (2), confiscarea instrumentelor și a produselor sau a bunurilor menționate la articolul 12 **alineatul (2)** sau a celor care au fost transferate unor părți terțe, astfel cum se menționează la articolul 13, în cazurile în care au fost inițiate proceduri penale, dar procedurile respective nu au putut fi continuate **cel puțin** din următoarele motive:
 - (a) boala persoanei suspectate sau acuzate;
 - (b) sustragerea persoanei suspectate sau acuzate;
 - (c) decesul persoanei suspectate sau acuzate;

- (d) [...]
- (e) [...]
- (f) **termenele de prescripție** [...] prevăzute în dreptul intern **pentru infracțiunile relevante** au expirat **după inițierea procedurilor penale** [...].
- (2) Confiscarea în absența unei condamnări prealabile **în temeiul prezentului articol** se limitează la **cazurile în care procedurile penale ar fi putut conduce la o condamnare penală dacă nu ar fi existat motivele menționate la alineatul (1) și la infracțiunile** care sunt de natură să genereze, direct sau indirect, beneficii economice [...].
- (3) [...]
- (4) [...]

Confiscarea averilor nejustificate legate de săvârșirea unor activități infracționale

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a permite confiscarea bunurilor **identificate în contextul unei investigații referitoare la o infracțiune**, în cazul în care [...] **instanța națională este convinsă că bunurile provin din activități infracționale, cel puțin atunci când aceste activități infracționale sunt de natură să genereze, direct sau indirect, beneficii economice substanțiale și au fost săvârșite în cadrul unei organizații criminale.**[...]

[...]

(1a) Alineatul (1) nu aduce atingere drepturilor terților de bună credință.

- (2) Atunci când se stabilește dacă [...] **bunurile menționate la alineatul (1) ar trebui confiscate** [...], se ține seama de toate circumstanțele cazului, inclusiv de **probele disponibile și de** faptele specifice [...], **care, după caz, pot include, fără a se limita la**[...]:
- faptul că valoarea bunurilor este în mod substanțial disproporționată în raport cu venitul legal al [...] **persoanei afectate,**
 - **faptul că nu există nicio sursă legală plauzibilă a bunurilor respective,**

- **faptul că persoana are legături cu persoane asociate unei organizații criminale.**
- (3) În sensul prezentului articol, noțiunea de „infracțiune” include infracțiunile menționate la articolul 2 **alineatele (1)-(4)** atunci când sunt pasibile de o pedeapsă privativă de libertate cu o durată maximă de cel puțin patru ani.
- (4) **Statele membre pot prevedea, alternativ sau cumulativ, că confiscarea averilor nejustificate în temeiul prezentului articol se efectuează numai în cazul în care:**
 - **nu este posibilă confiscarea în temeiul articolelor 12-15,**
 - **bunurile care urmează să fie confiscate au fost indisponibilizate în contextul unei investigații referitoare la o infracțiune săvârșită în cadrul unei organizații criminale.**

[...]

Articolul 17

Confiscarea și executarea efective

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a permite urmărirea și identificarea bunurilor care urmează să fie indisponibilizate și confiscate chiar și după pronunțarea unei hotărâri definitive de condamnare sau ca urmare a unor proceduri efectuate în aplicarea articolelor 15 și 16.
- (1a) **Statele membre sunt încurajate să ia măsurile corespunzătoare pentru a împiedica dobândirea bunurilor, în timpul înstrăinării acestora în temeiul unui ordin de confiscare cu caracter obligatoriu, de către persoanele condamnate în cadrul procedurilor penale în care bunurile au fost indisponibilizate.**
- (2) Statele membre au în vedere adoptarea unor măsuri care să permită ca bunurile confiscate să fie utilizate în interes public sau pentru obiective de natură socială.

Articolul 18

Despăgubirea victimelor

În cazul în care, în urma săvârșirii unei infracțiuni, victimele **sau persoanele juridice, astfel cum sunt definite în dreptul intern, care au suferit prejudicii ca urmare a oricăreia dintre infracțiunile care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive**, formulează pretenții împotriva persoanei care face obiectul măsurii de confiscare prevăzute în temeiul prezentei directive, statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că măsura de confiscare nu afectează drepturile [...] **lor** de a obține despăgubiri în baza pretențiilor formulate.

CAPITOLUL IV

GESTIONAREA

Articolul 19

Gestionarea activelor și planificarea [...]

- (1) Statele membre asigură gestionarea eficientă a bunurilor indisponibilizate și confiscate până la înstrăinarea acestora **în temeiul unui ordin de confiscare definitiv**.
- (2) **Atunci când natura bunurilor o justifică**, statele membre se asigură că[...] autoritățile competente responsabile cu gestionarea bunurilor indisponibilizate [...] **efectuează o evaluare a circumstanțelor specifice bunurilor care ar putea face obiectul unui ordin de confiscare, pentru a reduce la minimum costurile estimate de gestionare a acestora și pentru a conserva [...]valoarea bunurilor respective până la înstrăinarea acestora. O astfel de evaluare se efectuează în momentul pregătirii sau, cel târziu, fără întârzieri nejustificate, după executarea ordinului de indisponibilizare.**

Vânzarea ca măsură provizorie

- (1) Statele membre se asigură că bunurile indisponibilizate **în temeiul unui ordin de indisponibilizare** [...] pot fi transferate sau vândute înaintea [...] unui ordin de confiscare **definitiv**, cel puțin atunci când [...] **se pot presupune în mod rezonabil** una sau mai multe dintre următoarele situații:
- (a) bunul care face obiectul indisponibilizării este perisabil sau se depreciază rapid;
 - (b) costurile de stocare sau de întreținere a bunului sunt disproporționate în raport cu valoarea sa;
 - (c) bunul este prea greu de administrat sau administrarea sa necesită condiții speciale și cunoștințe de specialitate care nu sunt ușor accesibile.
- (2) Statele membre [...] se asigură că interesele **persoanei afectate** [...] sunt luate în considerare la emiterea unui ordin de vânzare ca măsură provizorie, inclusiv dacă bunul care urmează să fie vândut este ușor de înlocuit. **Cu excepția cazurilor urgente** [...], statele membre se asigură că **persoana afectată** [...] primește o notificare [...]. **Persoanei afectate** [...] i se oferă posibilitatea de a solicita vânzarea bunului.
- (3) Veniturile obținute din vânzări ca măsuri provizorii ar trebui să poată fi păstrate până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești privind confiscarea. [...]
- (4) [...]

Birourile de gestionare a activelor

- (1) Fiecare stat membru înființează sau desemnează cel puțin o **autoritate competentă care funcționează ca** birou de gestionare a activelor în scopul gestionării bunurilor indisponibilizate și confiscate **până la înstrăinarea acestora în temeiul unui ordin de confiscare definitiv.**
- (2) Birourile de gestionare a activelor îndeplinesc următoarele sarcini:
 - (a) asigură gestionarea eficientă a bunurilor indisponibilizate și confiscate, fie prin gestionarea directă a bunurilor indisponibilizate și confiscate, fie prin acordarea de sprijin și expertiză altor autorități competente care sunt responsabile cu gestionarea bunurilor indisponibilizate și confiscate **și cu planificarea în temeiul articolului 19;**
 - (b) [...]
 - (c) cooperează cu alte autorități competente responsabile cu urmărirea și identificarea, cu indisponibilizarea și confiscarea bunurilor, în temeiul prezentei directive;
 - (d) cooperează cu alte autorități competente responsabile cu gestionarea bunurilor indisponibilizate și confiscate în cazuri transfrontaliere.

CAPITOLUL V

GARANȚII

Articolul 22

Obligația de a informa persoanele afectate

Statele membre se asigură că ordinele de indisponibilizare emise în temeiul articolului 11, ordinele de confiscare emise în temeiul articolelor 12-16 și ordinele de vânzare a bunurilor emise în temeiul articolului 20 le sunt comunicate persoanelor afectate, **fără întârzieri nejustificate**, precizându-se motivele care stau la baza măsurii. **Statele membre pot prevedea dreptul autorităților competente de a amâna comunicarea ordinelor de indisponibilizare către persoana afectată atât timp cât este necesar pentru a se evita periclitarea unei anchete penale.**

Articolul 23

Căi de atac

- (1) Statele membre se asigură că persoanele afectate de **ordinele de indisponibilizare în temeiul articolului 11 și de ordinele de confiscare în temeiul articolelor 12-16** [...] au dreptul la [...] o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, în vederea exercitării drepturilor lor.

- (1a) Statele membre se asigură că drepturile la apărare, inclusiv dreptul de acces la dosar, dreptul de a fi audiate cu privire la aspecte de drept și de fapt și, după caz, dreptul la interpretare și traducere, sunt garantate persoanelor afectate care sunt persoane suspectate sau acuzate sau care sunt vizate de confiscare în temeiul articolului 16. Statele membre pot prevedea ca și alte persoane afectate să beneficieze de aceste drepturi. În orice caz, statele membre adoptă prevederi în temeiul cărora aceste alte persoane afectate au, de asemenea, dreptul de acces la dosar, dreptul de a fi audiate cu privire la aspecte de drept și de fapt, precum și orice alte drepturi procedurale necesare pentru exercitarea efectivă a dreptului lor la o cale de atac eficientă. Accesul poate fi limitat la documentele legate de măsura de indisponibilizare sau de confiscare, cu condiția ca persoanele afectate să poată avea acces la documentele necesare pentru exercitarea dreptului lor la o cale de atac eficientă.
- (2) Statele membre adoptă prevederi în temeiul cărora persoana ale cărei bunuri sunt afectate să aibă posibilitatea efectivă de a contesta în fața unei instanțe ordinul de indisponibilizare emis în temeiul articolului 11, în conformitate cu procedurile prevăzute în legislația națională. În cazul în care ordinul de indisponibilizare a fost adoptat de o autoritate competentă care nu este o autoritate judiciară, dreptul intern **poate** [...] prevedea că un astfel de ordin este supus mai întâi validării sau revizuirii de către o autoritate judiciară înainte de a putea fi contestat în instanță.
- (3) În cazul în care persoana suspectată sau acuzată se sustrage de la procedură, statele membre iau toate măsurile rezonabile pentru a garanta posibilitatea efectivă ca respectiva persoană să își poată exercita dreptul de a contesta ordinul de confiscare și solicite ca persoana în cauză să fie citată pentru a lua parte la procedura de confiscare sau să se depună eforturi rezonabile pentru ca aceste proceduri să fie aduse la cunoștința persoanei în cauză.

- (4) Statele membre adoptă prevederi în temeiul cărora persoana ale cărei bunuri sunt afectate să aibă posibilitatea efectivă de a contesta ordinul de confiscare **în temeiul articolelor 12-16**, [...] **inclusiv** circumstanțele relevante ale cazului **și probele disponibile pe care se bazează concluziile**, în fața unei instanțe, în conformitate cu procedurile prevăzute în legislația națională.
- [...]
- (5) Atunci când pun în aplicare prezenta directivă, statele membre **pot** [...] prevedea **posibilitatea** [...] **de a nu dispune confiscarea sau de a nu o executa**, [...] în măsura în care aceasta ar fi disproporționată în raport cu infracțiunea săvârșită sau cu acuzația împotriva persoanei vizate de confiscare. La punerea în aplicare a directivei, statele membre **pot** [...] prevedea **posibilitatea ca**, în circumstanțe excepționale, confiscarea [...] **să nu fie dispusă sau executată**, în măsura în care, în conformitate cu legislația națională, acest lucru ar reprezenta o dificultate inutilă pentru persoanele afectate.
- (6) Statele membre adoptă prevederi în temeiul cărora persoana **afectată** [...] să aibă posibilitatea efectivă de a contesta un ordin în temeiul articolului 20, referitor la vânzarea bunului în cauză. Statele membre **pot** [...] prevedea posibilitatea ca o astfel de cale de atac să aibă efect suspensiv.

- (7) Părțile terțe au dreptul de a invoca titlul de proprietate sau alte drepturi patrimoniale, inclusiv în cazurile menționate la articolul 13.
- (8) Persoanele [...] afectate de măsurile prevăzute în prezenta directivă au dreptul de a avea acces la un avocat pe toată durata procedurilor de indisponibilizare și de confiscare. Persoanele în cauză sunt informate că au acest drept.

CAPITOLUL VI

CADRUL STRATEGIC PRIVIND RECUPERAREA ACTIVELOR

Articolul 24

Strategia națională privind recuperarea activelor

- (1) Statele membre adoptă până la [*un an de la expirarea perioadei de transpunere a prezentei directive [...]*] o strategie națională privind recuperarea activelor și o actualizează la intervale regulate de cel mult cinci ani.
- (2) Strategia include [...] elemente[...] **referitoare la obiectivele de îndeplinit, la rolul autorităților competente, la mecanismele de cooperare între acestea, la resurse și activitățile de formare, precum și la mecanismele pentru monitorizarea și evaluarea regulată a rezultatelor.**

[...]

[...]

- (3) Statele membre transmit Comisiei strategiile lor și orice actualizări ale acestora în termen de trei luni de la adoptarea lor.

Articolul 25

Resurse

Statele membre se asigură că birourile de recuperare a activelor și birourile de gestionare a activelor care îndeplinesc sarcini în temeiul prezentei directive dispun de personal calificat în mod corespunzător și de resurse financiare, tehnice și tehnologice adecvate, care sunt necesare pentru îndeplinirea eficace a funcțiilor lor legate de punerea în aplicare a prezentei directive.

Articolul 26

[...] Gestionarea eficientă a bunurilor indisponibilizate și confiscate

- (1) **Statele membre se asigură că birourile de gestionare a activelor și, după caz, birourile de recuperare a activelor, precum și alte autorități competente care îndeplinesc sarcini în temeiul prezentei directive dispun de instrumentele necesare pentru a garanta o gestionare eficientă a bunurilor indisponibilizate și confiscate. În acest scop, statele membre pot crea unul sau mai multe registre ale bunurilor indisponibilizate și confiscate în temeiul prezentei directive. [...]**

- (2) [...]
- (3) [...] **Statele membre au în vedere includerea următoarelor informații în registrele** [...] menționate la alineatul (1):
- (a) bunul care face obiectul unui ordin de indisponibilizare sau de confiscare **și care urmează să fie gestionat în temeiul articolului 19 alineatul (1) până la înstrăinarea acestuia în temeiul unui ordin de confiscare definitiv**, inclusiv detaliile care permit identificarea bunului respectiv;
 - (b) valoarea estimată sau reală a bunului în momentul indisponibilizării, al confiscării și al înstrăinării;
 - (c) proprietarul bunului, inclusiv beneficiarul real, **astfel cum este definit la articolul 3 punctul 6 din Directiva (UE) 2015/849**, în cazul în care astfel de informații sunt disponibile;
 - (d) referința națională a dosarului referitor la procedura aferentă bunului;
 - (e) denumirea autorității care introduce informațiile în registru;
 - (f) identificatorul unic de utilizator al funcționarului care a introdus informațiile în registru.
- (4) [...]

(5) [...]

Articolul 27

Statistici

1. **În mod regulat**, statele membre colectează statistici cuprinzătoare **de la autoritățile relevante** și le păstrează [...]. **Datele statistice colectate sunt transmise Comisiei în fiecare an până la data de 31 decembrie a anului următor și includ:**
 - a) numărul ordinelor de indisponibilizare executate;
 - b) numărul ordinelor de confiscare executate;
 - c) valoarea estimată a bunurilor indisponibilizate în vederea unei eventuale confiscări ulterioare, la momentul indisponibilizării;
 - d) valoarea estimată a bunurilor recuperate, la momentul confiscării.
2. Statele membre [...] transmit de asemenea anual Comisiei următoarele statistici, în cazul în care acestea sunt disponibile la nivel central în statul membru în cauză:
 - (a) numărul de solicitări de executare a unor ordine de indisponibilizare într-un alt stat membru;
 - (b) numărul de solicitări de executare a unor ordine de confiscare într-un alt stat membru;
 - (c) valoarea sau valoarea estimată a bunurilor recuperate ca urmare a executării într-un alt stat membru;
 - (d) valoarea bunurilor confiscate în comparație cu valoarea acestora la momentul indisponibilizării;
 - (e) defalcarea cifrelor de la alineatul (1) literele (b) și (d) în funcție de tipul de confiscare;

(f) numărul de vânzări ca măsuri provizorii.

3. [...] Statele membre depun eforturi pentru a colecta la nivel central datele menționate la alineatul (2).

CAPITOLUL VII

COOPERARE

Articolul 28

Cooperarea cu organismele și agențiile UE

- (1) Birourile de recuperare a activelor din statele membre, **în limitele competențelor lor respective și în conformitate cu cadrul juridic aplicabil**, cooperează îndeaproape cu Parchetul European în scopul facilitării identificării instrumentelor și a produselor sau a bunurilor care ar putea face sau care fac obiectul unui ordin de indisponibilizare sau de confiscare în cadrul procedurilor în materie penală referitoare la infracțiuni **care țin de competența** [...] Parchetului European [...].
- (2) Birourile de recuperare a activelor cooperează cu Europol și cu Eurojust, în conformitate cu domeniile lor de competență, în scopul de a facilita identificarea instrumentelor și a produselor sau a bunurilor care ar putea face sau care fac obiectul unui ordin de indisponibilizare sau de confiscare emis de o autoritate competentă în cursul procedurilor [...] **în materie penală**[...].

Articolul 29

Cooperarea cu țările terțe

- (1) Statele membre se asigură că birourile de recuperare a activelor cooperează, **în cadrul acordurilor de cooperare existente**, cu omologii lor din țările terțe în cea mai mare măsură posibilă și sub rezerva cadrului juridic aplicabil privind protecția datelor, în scopul îndeplinirii sarcinilor prevăzute la articolul 5 [...].
- (2) Statele membre se asigură că birourile de gestionare a activelor cooperează, **în cadrul acordurilor de cooperare existente**, cu omologii lor din țările terțe în cea mai mare măsură posibilă **și sub rezerva cadrului juridic aplicabil privind protecția datelor**, în scopul îndeplinirii sarcinilor prevăzute la articolul 21.

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 30

[...]

[...]

Articolul 31

Autoritățile competente și punctele de contact desemnate

- (1) Statele membre informează Comisia cu privire la autoritatea desemnată sau autoritățile desemnate să îndeplinească sarcinile prevăzute la articolele 5 și 21.
- (2) În cazul în care un stat membru are mai mult de două autorități responsabile cu îndeplinirea sarcinilor în temeiul articolelor 5 și 21, acesta desemnează cel mult două puncte de contact **în scopul fiecăreia din aceste sarcini**, pentru a facilita cooperarea în cazurile transfrontaliere. **Aceste puncte de contact nu trebuie să fie însărcinate să îndeplinească ele însele sarcinile prevăzute la articolele 5 sau 21.**
- (3) Până la [24 [...] *de luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive*] [...], statele membre notifică Comisiei autoritatea competentă sau autoritățile competente, precum și, **dacă este cazul**, punctele de contact menționate la alineatele (1) și, respectiv, (2).
- (4) Până la [24... *de luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive*], Comisia instituie un registru online în care sunt enumerate toate autoritățile competente și punctul de contact desemnat pentru fiecare autoritate competentă. Comisia publică și actualizează periodic pe site-ul său web lista autorităților menționate la alineatul (1).

Articolul 32

Transpunere

- (1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la [*data intrării în vigoare* + **36 de luni** [...]]. [...] **Statele membre comunică imediat Comisiei textele respectivelor măsuri.**

- (2) Atunci când statele membre adoptă actele, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Articolul 33

Raportare

- (1) Până la [*doi ani de la expirarea perioadei de transpunere a prezentei directive [...]*], Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a punerii în aplicare a prezentei directive.
- (2) Până la [*cinci ani de la expirarea perioadei de transpunere a prezentei directive [...]*], Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a prezentei directive. Comisia ia în considerare informațiile furnizate de statele membre și orice alte informații relevante legate de transpunerea și punerea în aplicare a prezentei directive. Pe baza acestei evaluări, Comisia decide cu privire la acțiunile ulterioare adecvate, inclusiv, dacă este necesar, cu privire la oportunitatea prezentării unei propuneri legislative.

Articolul 34

Relația cu alte instrumente

Prezenta directivă nu aduce atingere Directivei (UE) 2019/1153 a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁴.

⁴⁴ Directiva (UE) 2019/1153 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 de stabilire a normelor de facilitare a utilizării informațiilor financiare și de alt tip în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a anumitor infracțiuni și de abrogare a Deciziei 2000/642/JAI a Consiliului (JO L 186, 11.7.2019, p. 122).

Articolul 35

Înlocuirea Acțiunii comune 98/699/JAI, a Deciziilor-cadru 2001/500/JAI și 2005/212/JAI, a Deciziei 2007/845/JAI și a Directivei 2014/42/UE

- (1) Acțiunea comună 98/699/JAI, Deciziile-cadru 2001/500/JAI și 2005/212/JAI, Decizia 2007/845/JAI și Directiva 2014/42/UE sunt înlocuite în ceea ce privește statele membre pentru care prezenta directivă este obligatorie, fără a se aduce atingere obligațiilor statelor membre respective în privința datei de transpunere a acelor instrumente în dreptul intern.
- (2) În ceea ce privește statele membre pentru care prezenta directivă este obligatorie, trimiterile la instrumentele menționate la alineatul (1) se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă.

Articolul 36

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 37

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele/Președinta

Pentru Consiliu
Președintele